

Elkerülhetetlen a szimmetria?

Doc arról elmélkedik, vajon a szimmetrikus Hálózatnak meg kell-e vívnia a maga harcát a feltöltésoldalon.

Ezt a cikket egy kábeles kapcsolaton keresztül írom, ami 3 Mb/s-t biztosít a letöltésoldalon, valamint 300 Kb/s-t a feltöltésoldalon. Ez sokkal jobb, mint az előző otthonomban lévő szimmetrikus DSL-kapcsolat, ami 144 Kb/s-t nyújtott. A kábelkapcsolatot szolgáltató társaság (Cox High Speed Internet) még azzal sem törődne, ha egy WiFi-alapú állomást helyeznék üzembe. Az sem feltétel, hogy előfizessék a kábeltelevíziós szolgáltatásukra (nem is tettem meg). Tudva, hogy más kábel- és DSL-szolgáltatók mi mindent követelnek az ügyfeleiktől, igazán nagyra értékelem a cég viszonylagos rugalmasságát. Kapcsolatom letöltésoldalának sávszélessége kétszer akkora, mint a tavalyi irodámban lévő T1-es kapcsolaté. Most, hogy újra otthon dolgozom, választanom kell az olcsó, havi 35 dolláros, 3 Mb/s/300Kb/s sávszélességű aszimmetrikus kábelkapcsolat, és az „üzleti szolgáltatások” csomag között, ami havi 99 dollárnál kezdődik. Az üzleti csomag 768/256 Kb/s sávszélességű kapcsolatot, valamint öt IP-címet kínál. Ha a régi T1-es kapcsolattal egyenértékű kapcsolatot szeretnék, akkor havi 309 dollárt kellene ráköltötenem, és még így is csupán 512 Kb/s lenne a feltöltési oldal. A régi szép időkben, mielőtt az Excite@Home tönkrement, és a Cox még Cox@home volt (és az @Home gerinchálózatot használta), a cég még egyik irányban sem korlátozta az adatátvitelt. Amikor először költöztünk a kaliforniai Santa Barbarába (ahol most is élek és ahol mindezek történnek), 2001 elején, kibéreltünk egy tengerpart melletti házat. Amikor kijött a kábeles fickó, és üzembe helyezte a kábelmodemet, a sebesség elképesztő volt. Egy mozifilm-előzetes letöltése mindössze néhány pillanatot vett igénybe. A letöltési oldalon 7 Mb/s, míg a feltöltési oldalon 3 Mb/s volt a sávszélesség. Mintha az egész Internet egyetlen nagy helyi merevlemez lett volna. Amikor a jelenlegi házukba költöztünk, a sebesség csökkent, de nem számottevően. Majd miután a Cox a saját gerinchálózatát kezdte el használni, a sávszélesség 3 Mb/s/300 Kb/s körül állapodott

meg. Bármennyit is fizetnék, kizárt, hogy a sebesség csupán a töredékét meghaladná a régi T1-es kapcsolatomnak. Ez az oka annak, hogy kemény dollárokat fizetek az Xo Communications cégnek, amiért a saját internetes tartományomat, a searls.com-ot fenntartja. Gyakorta és sok állományt mentek ide. Néhányuk a beszédeimet és az előadásaimat tartalmazza, amelyek akár 20 MB-nyi vagy még nagyobb helyet foglalhatnak. Jelen pillanatban havi 7,50 dollárt fizetek minden 10 MB-ért az alap 100 MB felett az Xo-kiszolgálón, és a költségeimet úgy próbálom kordában tartani, hogy a régi anyagokat letörlöm. Szükségem lenne egy nagyobb és olcsóbb tárolóhelyre. Találtam ugyan egy olcsóbb tárhelyszolgáltatót, de ez még mindig sokkal többbe kerülne, mintha a saját otthonomban oldanám meg a tárolást. Ami elvezet a nagy kérdéshez: miért ne szolgáltatnám az állományaimat otthonról, nagy sávszélességen? Végére is nem szimmetrikusra tervezték a Hálózatot az első perctől fogva? Egy barátom jegyezte meg nemrégiben: „a telefonos és kábeles fickók sosem fogják megérteni, hogy mi a lényege a WiFi-technológiának... olyan gyorsan el fog terjedni, mint az Internet – nem őmiattuk, hanem ellenük.” Egyetértek, mivel hiszek abban, hogy az alapítói szándékoknak tartós befolyásuk van az elkövetkezendőkre. Ha az Internet alapítómérnökei azt akarták, hogy a hálózat szimmetrikus legyen, akkor az lesz. A kérdés, hogy mikor? 55 éves vagyok, és szeretném, ha még az én életemben megvalósulna. Meg fog? 2002 januárjában írtam az úttörőnek számító KPIG nevű rádióállomásról, amely már hét éve folytat webes műsorsugárzást (☞ <http://www.linuxjournal.com/article/5571>). Mindehhez Linuxot és más ingyenes, szabad forrású programot használnak. A jelenlegi cikk írásának idején, július közepén, a KPIG már beszüntette webes műsorát, mert nem volt képes fizetni azt az örült jogdíjat, amit a Copyright Arbitration Royalty Panel szabott ki. A CARP ezáltal sikeresen leszűkítette a webes műsorszórás lehetőségét a nagy műsorszóró társaságok javára, amelyek

közül egyet sem érdekel ez igazán. Vagyis az internetes rádiózás tulajdonképpen számkivetett lett, és ezért az RIAA most olyan boldog, mint féreg a tetemen. Nagy győzelem volt ez az aszimmetria erőinek. És nem az utolsó. Vajon mikor kezdik el a széles sávú szolgáltatásokat nyújtó cégek a WiFi-t is kiirtani, amely gyorsan terjed, mint a gaz? Tudomásom szerint egyetlen szolgáltató cég sem vállalkozott eddig arra, hogy felkarolja a WiFi-mozgalmat, pedig nyilvánvalóan népszerű. Ehelyett inkább rosszállásukat fejezték ki azoknak az ügyfeleknek, akik a kábel nélküli megoldásokat terjesztették el a szomszédságukban. De egyre több és több fogyasztó termelővé is válik – nemcsak eladható javak, hanem vélemények, befolyások termelőivé. Előbb vagy utóbb ráébredünk erre, hála a személyes életünkben jelenlévő módszereknek. Két titkos fegyverünk van – annyira titkosak, hogy a legtöbben nem is ismerik fel őket. Az egyik a digitális videokamera, a másik a digitális fényképezőgép. Egyre több és több filmet és képet fogunk készíteni, és fel akarjuk majd rakni őket a Webre, hogy megmutassuk családtagjainknak, munkatársainknak vagy vásárlóinknak. Hacsak nem következik be meredek és gyors árcsökkenés, a távoli kiszolgálók túl drága megoldások maradnak. Egyébként is több értelme lenne személyes adatainkat saját, otthoni merevlemezről szolgáltatni. Amikor ide eljutunk, a Cobalt Qubes és hozzá hasonló egyéb, linuxos gépekre alapuló üzletek virágozni fognak. Amikor ide eljutunk, helyreáll a szimmetria. Lehet, hogy nem holnap, de valószínűleg még az én életemben. Remélem.

Linux Journal 2002. október, 102. szám

Doc Searls
(doc@ssc.com)
a Linux Journal szerkesztője
és a Cluetrain Manifesto
társszerzője.